

SXEDIO.GC8

13.11.1953: Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΙΑΚΟΥ ΜΕ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ ΑΝ ΔΕΝ ΒΡΕΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΘΑ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Η αρνητική στάση του υπουργού Εξωτερικών της Βρετανίας Αντονι Ηντιεν να δεχθεί συζήτηση του Κυπριακού όταν προσπάθησε να το εγείρει σ'αυτόν ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Αλέξανδρος Παπάγος, ανάγκασε τον Έλληνα πρωθυπουργό να πάρει τις δικές του αποφάσεις. Και για να μη κατηγορηθεί ότι δεν είχε εξαντλήσει όλα τα μέσα, στράφηκε για άλλη μια φορά, πιστικά αυτή τη φορά προς τη Βρετανία.

Το γνώριζε ότι η ένταξη της Ελλάδας στο NATO του δημιουργούσε πολλές υποχρεώσεις και γνώριζε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν θα έστεργαν προς υποστήριξη του. Αλλά για να εξαντλήσει κάθε περιθώριο στράφηκε σε ένα διμέτωπο αγώνα για να πείσει τους συμμάχους του να δεχθούν διαπραγματεύσεις πριν πάρει την οδό προς τα Ηνωμένα Έθνη.

Από την άλλη ο Παπάγος γνώριζε ότι οι Κύπριοι είχαν ήδη αρχίσει μια προετοιμασία για ένοπλο αγώνα.

Έτσι προσπάθησε να κάμει πραγματικότητα την υπόσχεση που είχε δώσει ο αντιπρόσωπος του στα Ηνωμένα Έθνη Αλέξης Κύρου στις **21** Σεπτεμβρίου ότι θα επιδίωκε διμερείς επαφές με τη Αγγλία.

Τη θέση της Ελλάδας επανέλαβε για άλλη μια φορά ο υπουργός Εξωτερικών Στέφανος Στεφανόπουλος, με δήλωση του στους δημοσιογράφους στις **13** Νοεμβρίου **1953** στη Νέα Υόρκη.

Σύμφωνα με το Ελληνικό Ιδρυμα Ραδιοφωνίας (ΕΙΡ) Στεφανόπουλος είπε προειδοποιώντας τους βρετανούς:

" Η Ελλάς αποβλέπει εις την διεξαγωγήν απ' ευθείας συνομιλιών μετά της Μεγάλης Βρετανίας διά

την φιλικήν ρύθμισιν του ζητήματος, πράγμα το οποίον ετονίσθη ήδη ενώπιον της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ, εάν όμως η Μεγάλη Βρετανία δεν ανταποκριθή εις τας ελληνικάς προσδοκίας τότε θα είμεθα αδέσμευτοι να λάβωμεν εν καιρώ περαιτέρω αποφάσεις".

Ο Στεφανόπουλος άφησε την πόρτα ανοικτή αναφορικά με το χρόνο που η Κυβέρνηση του θα έπαιρνε τις αποφάσεις της. Και οι αποφάσεις αυτές δεν ήταν άλλες από μια προσφυγή στο διεθνή Οργανισμό.

Η Κυβέρνηση Παπάγου πίεζε για να επιτύχει έναρξη συνομιλιών και τη θέση της Κυβέρνησης επανέλαβε λίγες μέρες αργότερα και πάλι ο Στεφανόπουλος στις 30 Νοεμβρίου στη Βουλή των Ελλήνων.

Ευκαιρία, ερώτηση που είχαν υποβάλει ο Σοφοκλής Βενιζέλος στον ίδιο τον Στεφανόπουλο.

"ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν αμφισβητούμεν το κύρος του Στρατάρχου, αλλά διατί να μη χρησιμοποιήση ο κ. Στεφανόπουλος το κύρος αυτό διά να επιτύχη την λύσιν του Κυπριακού.

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η Κυβέρνησις εχάραξε την ακολουθητέαν γραμμήν την οποίαν θα ακολουθήση, χωρίς υπαναχωρήσεις. Από του βήματος της Βουλής και εις την Γενικήν Συνέλευσιν του ΟΗΕ είπομεν ότι επιθυμούμεν διαπραγματεύσειμε μετά της Ελλάδος αλλ' ότι είμεθα ελεύθεροι να ενεργήσωμεν διά να φθάσωμεν εις αποτέλεσμα σύμφωνον με τους πόθους του Κυπριακού λαού, αλλά και εις τας αρχάς των ελευθέρων Εθνών".

Η πίεση της Ελλάδας για έναρξη συνομιλιών για το Κυπριακό προς τη Βρετανία ήταν συνεχής. Στις 10 Δεκεβρίου, έπειτα από πληροφορίες ότι ο Παπάγος είχε ήδη απευθυνθεί και επίσημα προς την Αγγλία αξιώνοντας διμερείς συνομιλίες, ο Αλέξης Κύρου, αντιπρόσωπος της Ελλάδας στα Ηνωμένα Έθνη, μιλώντας στο Διεθνή Οργανισμό, με την ευκαιρία του τερματισμού των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ επανέλαβε για άλλη μια φορά την ελληνική

πρόταση- προειδοποίηση (ΕΙΡ, 10.12.1953):

" Το Κυπριακό ετέθη διά πρώτην φοράν ενώπιον του ΟΗΕ άνευ περιστροφών και η ελληνική άποψις εξετέθη σαφώς. Ελπίζεται ότι η Βρετανική πολιτική ηγεσία θα κατανοήση την ελληνικήν πρότασιν, εάν, όπως, δεν επιτευχθούν ικανοποιητικά αποτελέσματα, τότε η Ελλάς θα προσφύγη εις τον ΟΗΕ προς λύσιν του ζητήματος".

Ο Κύρου δεν έλεγε ότι ήθελε, αλλά είχε τη σύμφωνη γνώμη της Ελληνικής Κυβέρνησης, τούτο το επιβεβαίωσε ο Στέφανος Στεφανόπουλος, υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας, για τρίτη φορά μέσα σε δυο μήνες, στις 15 Ιανουαρίου 1954.

Σαν ρωτήθηκε στην Αθήνα για τις δηλώσεις του Κύρου, είπεν "ότι τα λεχθέντα υπ' αυτού ευρίσκονται εντός του πνεύματος της εξωτερικής πολιτικής της Κυβερνήσεως όπως καθωρίσθη δι' επανειλημμένων ανακοινώσεων και εκδηλώνεται διά συγκεκριμένων πράξεων".

Τις σκέψεις της Ελληνικής Κυβέρνησης αναλυτικά μελέτησε ο Βίας Μαρκίδης, δημοσιογράφος και μέλος του Εθναχικού Συμβουλίου στα μέσα Δεκεμβρίου, σαν προπομπός του Μακαρίου που ετοιμαζόταν να αναχωρήσει στην Αθήνα, όπου όπως πιστευόταν έπρεπε να ριφθεί στο κέντρο βάρους της Εθναρχίας.

Ο Βίας Μαρκίδης, συναντήθηκε τόσο με τον Στέφανο Στεφανόπουλο, όσο και με τον Γεώργιο Παπανδρέου, που αποτελούσε την αξιωματική αντιπολίτευση και δημοσίευσε τις εντυπώσεις του καθώς και τις δηλώσεις και θέσεις των Ελλήνων πολιτικών στην εφημερίδα της Εθναρχίας "Εθνος" στις παραμονές της συνεδρίας του Συμβουλίου Εθναρχίας που θα έπαιρνε περαιτέρω αποφάσεις:

" Είχα την τύχην να επισκεφθώ τας Αθήνας και την τιμήν να γίνω δεκτός από τους κρατούντας τα νήματα της πολιτικής ζωής της Ελλάδος, μετά των οποίων συνεζήτησα επί του Κυπριακού ζητήματος εν εκτίασει. Το συμπέρασμα είναι πράγματι ενθαρρυντικόν. Η

ελληνική Κυβέρνησις έρριψεν ήδη τον κύβον και οριστικώς θα θέση το ζήτημα ενώπιον της γενικής συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών.

Ουδείς ελπίζει βασίμως ότι η Αγγλία θα δεχθή να εισέλθη εις διμερείς συνμιλίας. Η επισήμως διατυπωθείσα πρότασις της Ελλάδος, όπως το Κυπριακόν ζήτημα λυθή δι' απευθείας διαπραγματεύσεων δεν πρόκειται να εύρη ανταπόκριση εκ μέρους της Αγγλίας, αλλά δεν στερείται μεγάλης αξίας, διότι είναι από πάσης απόψεως σκόπιμον, όπως προτού το θέμα αχθή ενώπιον των Ηνωμένων Εθνών εξαντληθή και το τελευταίον μέσον που επιτρέπει τη άνευ αντιδικίας μεταξύ των δύο συμμάχων χωρών λύσιν του ζητήματος.

Ο υπουργός των Εξωτερικών Στεφανόπουλος, τον οποίον ηρώτησα εάν τα διαβήματα προς τα Ηνωμένα Εθνη θα γίνη μετά τη προσεχή αυτών συνέλευσιν, απέφυγε να καθορίση τον χρόνον, αλλά παρητήρησεν εντόνως τα εξής:

" Εχαράξαμεν μίαν γραμμήν, από την οποίαν δεν πρόκειται να υπαναχωρήσωμεν. Τούτο δηλώ άνευ επιφυλάξεων. εάν δεν πραγματοποιηθούν διμερείς συνομιλίας, ή τοιαύται συνομιλίας ναυαγήσουν η Ελλάς θα προσφύγη ενώπιον του ΟΗΕ". Εν τούτοις εξ άλλων πηγών εξηκρίβωσα ότι η Ελληνική Κυβέρνησις είναι αποφασισμένη να θέση το ζήτημα ενώπιον της κατά τον προσεχή Σεπτέμβριον συνερχομένης γενικής συνελεύσεως. Λέγεται μάλιστα, ότι ο πρωθυπουργός στρατάχης Παπάγος, όστις προσωπικώς χειρίζεται το ζήτημα, θα προβή εις κατηγορηματικήν περί τούτου διακήρυξιν, όταν τον προσεχή μήνα θα ευρίσκεται εις Αθήνας ο Εθνάρχης Κύπρου Μακάριος.

Εν τω μεταξύ οι κύκλοι του υπουργείου Εξωτερικών δεν αποκρύπτουν ότι αι αρμόδιαι υπηρεσίαι εργάζονται μεθοδικώς προς εξασφάλισιν της υποστηρίξεως διαφόρων χωρών, φυσικά δε η προσοχή των στρέφεται ιδιαιτέρως προς την αμερικανικήν Κυβέρνησιν, προς την οποίαν εγένοντο ήδη αλλεπάλληλα διαβήματα. Σχετικώς τονίζεται, ότι

απαιτείται πολλή προεργασία, ίνα καταποπισθούν πλήρως επί του ζητήματος όλα τα μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, μερικά των οποίων ελάχιστα περί αυτού μέχρι προ τινος εγνώριζον ενώ άλλα, επηρεσμένα προφανώς από την έντεχνον βρειτανικήν προπαγάνδαν, είχαν σχηματίσει εσφαλμένας εντυπώσεις.

Εκείνο που χαρακτηρίζει την κυβέρνησιν του στρατάρχου Παπάγου είναι η πραγματοποίηση των υποσχέσεων της και η άνευ αναβολής εκτέλεσις των αποφάσεων της, η αντίληψις αύτη είναι διάχυτος παρά τω λαώ, ο οποίος άλλωστε καθημερινώς βλέπει να μεταβάλλονται εις έργα όσα την προηγούμενην ημερών αγγέλλονται ως αποφάσεις της κυβερνήσεως, ακόμη και οι αντίπαλοι της κυβερνήσεως έχουν αυτήν την αντίληψιν και καταλογίζουν εις το ενεργητικόν της την σταθερότητα της εις την γραμμήν που χαράσσει επί εκάστου ειδικού θεάματος. Όλα τα δεδομένα πείθουν, ότι η Κυβέρνησις Παπάγου θα χειρισθή με θάρρος και σταθερότητα το Κυπριακό ζήτημα, αποφασισμένη να δώση σκληράν μάχην μέχρις ότου επιτύχει την εθνικήν αποκατάστασιν της μεγαλονήσου. Την πραγματικότητα ταύτην δέον να έχουν υπ' όψιν των τα μέλη του αύριον συνεργομένου Εθναρχικού Συμβουλίου, τα οποία θα ανασκοπήσουν την θέσιν του εθναρχικού μας ζητήματος, εν όψει της επικειμένης αναχωρήσεως του Μακαριωτάτου εις το εξωτερικόν.

Ότι η παρούσα κυβέρνησις ενεργεί κατά τρόπον προωθούντα την υπόθεσιν μας, παρεδέχθη τιμίως και ο εκ των συναρχηγών του κόμματος των Φιλελευθέρων, που αποτελεί την Γενικήν Αντιπολίτευσιν, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, διαφωνών προς τον έτερον συναρχηγόν, τον κ. Σοφ, Βενιζέλον, όστις φέρεται δηλώσας, ότι το ζήτημα ευρίσκετο εκεί όπου τούτο ήτο προ της ανόδου του στρατάρχου Παπάγου εις την εξουσίαν.

Τον κ. Παπανδρέου επεσκέφθην εις την εις το Καστρί έπαυλιν του μετά του ανεκτιμήτου αγωνιστού

κ. Σάββα Λοϊζίδη την πρωίαν της παρελθούσης Κυριακής, τον κατετόπισα επίσης εν Κύπρω καταστάσεως, ενώ ο κ. Λοϊζίδης ανέλυσε τας εντυπώσεις του εκ της διμήνου εις Αμερικήν επισκέψεως του. Εν συνεχεία κατήλθαμεν μετά του κ. συναρχηγού των φιλελευθέρων εις τον Μτροπολιτικόν Ναόν, όπου ετελείτο το ετήσιον μνημόσυνον των θυμάτων του Δεκεμβριανού κομμουνιστικού κινήματος. Ο κ. Παπανδρέου μας είπεν επί λέξει τα εξής: "Πρέπει να αναγνωρίσω ότι η Κυβέρνησις έκαμε μέγα βήμα προς τα εμπρός". Μας είπεν επίσης ότι η αποφασιστική ενέργεια δεν ήτο δυνατόν να γίνη προτού το ζήτημα ωριμάσει, αφήκε δε να εννοηθή ότι ήδη τούτο είναι ώριμον.

Εις ερώτησιν μου, εάν η αντιπολίτευσις είναι διατεθειμένη να υπογράψη κοινόν μετά της Κυβερνήσεως πρωτόκολλον, διά του οποίου να αναγνωρίζεται η ανάγκη προσφυγής της Ελλάδος ενώπιον της προσεχούς συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών, ο κ. Παπανδρέου απήντησε: "Μάλιστα, νοουμένου ότι η Κυβέρνησις θα καλέση προς τούτο την αντιπολίτευσιν".

Ετσι αντιμετωπίζεται το Κυπριακόν ζήτημα εις την ελευθέραν Ελλάδα. Και είναι αυταπόδεικτον ότι το κέντρον του βάρους μετετοπίσθη εις Αθήνας.

Εξ όσων ηδυνήθην να αντιληφθώ και ανά τον κόσμον διπλωματικά αντιπροσωπείαι της Ελλάδος έλαβον οδηγίας να κατατοπίσουν τας οικείας κυβερνήσεις επί της πανεθνικής αξιώσεως ίνα το έδαφος είναι προπαρασκευασμένον όταν το Κυπριακό ζήτημα τεθή προς συζήτησιν ενώπιον των Ηνωμένων Εθνών.

Από διπλωματικής λοιπόν πλευράς, το ζήτημα μας λαμβάνει την ενδεικνυομένη πορείαν. Τούτο αποτελεί τους καρπούς των ενεργειών των αλληπαλλήλων πρεσβειών και των άλλων απεσταλμένων της Κύπρου εις το εξωτερικόν. Άνευ των ενεργειών τούτων, η ελληνική Κυβέρνησις δεν θα ησθάνετο την ανάγκην να αναλάβη αυτή τώρα τον χειρισμόν του αγώνος διά την εθνικήν αποκατάστασιν της

μεγαλυτέρας ελληνικής νήσου. Να μη αυταπατώμεθα όμως. Η πορεία είναι μακρά και δυσχερής, απαιτούνται σκληρά διπλωματικά μάχαι, δεν πρέπει δε να λησμονώμεν ότι τυχόν υπέρ ημών αποφασίς της γενικής συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών δε θα είναι δεσμευτική διά την Αγγλίαν, καίτοι αύτη δυσκόλως θα απετόλμα να ασεβήση προς τοιαύτην απόφασιν, διότι ούτω θα εστερείτο του κύρους της και θα κατηγορείτο ως μιμουμένη τη ρωσική τακτικήν της περιφρονήσεως των συστάσεων του μεγαλυτέρου διεθνούς οργανισμού που εγνώρισαν οι αιώνες.

Ολόκληρος ο μηχανισμός της ελληνικής διπλωματίας ετέθη εις κίνησιν. Το Κυπριακόν ζήτημα δεν θεωρείται πλέον ως ένας συμπαθής μεν, αλλά ενοχλητικός "φάκελος" του υπουργείου Εξωτερικών, αλλ' ως μία ζωτική υπόθεσις, ήτις καθημερινώς πρέπει να προωθήται προς την λύσιν της, και αλληπάλληλοι δηλώσεις του παρά τω Οργανισμώ Ηνωμένων Εθνών αντιπροσώπου της Ελλάδος κ. Κύρου, εκάστη των οποίων είναι σαφεστέρα της προηγουμένης αποδεικνύουν τούτο πέραν πάσης αμφιβολίας, θα είναι δε άξιον απορίας, εάν η Αγγλία δεν αντελήφθη ότι εντός μερικών μηνών θα αναγκασθή να αντιδικήση μετά της ηρωϊκής συμμάχου της, έστω και κατά τρόπον φαινομενινώς εγκάρδιον. Πώς αύτη θα δικαιολογήση την αδικαιολόγητον καταπάτησιν του δόγματος των εθνικοτήτων και του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως που εσεβάσθη προκειμένου περί εγχρώμων και ημιπολιτίστων λαών, είναι ιδικόν της ζήτημα. Ημείς θα εμφανισθώμεν ενώπιον των Ηνωμένων Εθνών, με την ισχυροτέραν υπόθεσιν του κόσμου. Και εάν δεν νικήσωμεν σημαίνει ότι ο διεθνής ούτος Οργανισμός είναι όχι μόνον άχρηστος, αλλά και βλαβερός διά το ανθρώπινον γένος".

Το τι θα ζητούσε ο Μακάριος από τον Παπάγο κατά το ταξίδι του στην Αθήνα το αποκαλύψε ο ίδιος σε μια νέα δημόσια ομιλία του κατά το γιορτασμό της επετείου του ενωτικού δημοψηφίσματος:

" Ο Κυπριακός λαός μετά πολλής δυσπιστίας ή

μάλλον δυσφορίας βλέπει την εθνικήν υπόθεσιν του κινουμένην ακόμη εντός των πλαισίων της ελληνοαγγλικής φιλίας. Απώλεια χρόνου άσκοπος είναι η επιδίωξις να λυθή το ζήτημα της Κύπρου διά συνομιλιών και φιλικών συνεννοήσεων Ελλάδος και Αγγλίας. Αφού όμως, ούτω φρονεί η Ελλάς, πιστή πάντοτε εις τους γενομένους φίλους της, και μη επιθυμούσα να έλθη εις αντιδικίαν προς αυτούς προτού εξαντλήση παν μέσον φιλικόν, ας δοκιμάση διά μίαν φοράν ακόμη, αλλά υστάτην τώρα, τα προς αυτήν φιλικά αισθήματα της Αγγλίας. Άνευ όμως ουδεμιάς χρονοτριβής. Αν δεν έγινεν ήδη φιλικόν διάβημα προς την αγγλικήν Κυβέρνησιν απαιτούμεν να γίνη τοιούτον το ταχύτερον, ώστε και με ταχύτερον βήμα να αχθή το ζήτημα εις τα Ηνωμένα Έθνη εις περίπτωσιν αγγλικής αρνήσεως διά σχετικάς συνομιλίας όπερ και βέβαιον νομίζομεν. Παρελκυστική πολιτική ζημιώνει την υπόθεσιν μας, απομακρύνουσα την ημέραν της ελευθερίας μας και δίδουσα καιρόν εις την ξενοκρατίαν να προσδέση στερεώτερον επί του τραχήλου μας τον δουλικόν ζυγόν".

Ο Μακάριος προειδοποίησε τους Άγγλους ότι θα αγωνιζόταν προς όλες τις κατευθύνσεις και εξέφρασε την ελπίδα και την βεβαιότητα ότι η ελληνική Κυβέρνηση θα υπάκουε την επιταγή του Έθνους όπως είπε, για να μεταφέρει το Κυπριακό στον ΟΗΕ:

" Η σημερινή ημέρα, τετάρτη επέτειος του δημοψηφίσματος μας, δεν είναι απλή ανάμνησις του ιστορικού γεγονότος, αλλά υπόμνησις ότι το γεγονός εκείνο δεν έτυχεν αξιοποιήσεως. Και διά την αξιοποίησιν του έχομεν να αγωνισθώμεν προς παντοίας κατευθύνσεις.

Μετ' ολίγας ημέρας αναχωρούμεν, μεταβαίνοντες εις την ελευθέραν Πατρίδα, διά να μεταφέρωμεν την παγκύπριον αξίωσιν, η οποία είναι και αξίωσις του πανελληνίου, όπως η ελληνική Κυβέρνησις, άνευ οινωδήποτε δισταγμών, ή αμφιταλαντεύσεων φέρη το ζήτημά μας ενώπιον του Οργανισμού των Ηνωμένων Έθνών κατά την προσεχή γενικήν συνέλευσιν του και διεκδική την ένωσιν της Κύπρου με τον μόνον

δικαιούχον, την Ελλάδα, αυτή είναι η επιταγή του Εθνους και έχομεν την πεποίθησιν ότι η ελληνική Κυβέρνησις θα υπακούση εις την επιταγήν, ως "έτος της Κύπρου" απεκάλεσε το έτος τούτο επίσημος εκπρόσωπος της Ελλάδος, διά πρώτην φοράν τοιούτον ότι ελέχθη από επισήμου ελληνικής πλευράς. Θέλομεν να πιστεύωμεν εις την σημασίαν της φάσεως αυτής. Ζητούμεν από την Κυβέρνησιν της μητρός Πατρίδος να κάμη ό,τι από αυτήν εξαρτάται και ο λαός της Κύπρου θα κάμη ό,τι εξαρτάται από αυτόν. Από την ελληνικήν Κυβέρνησιν εξαρτάται να τεθή το ζήτημά μας εις τα Ηνωμένα Εθνη και από ημάς εξαρτάται αν τυχόν δεν δικαιωθώμεν εις τα Ηνωμένα Εθνη και αν, υπέρ ημών, απόφασις των Ηνωμένων Εθνών δεν γίνη σεβαστή υπό της Μεγάλης Βρετανίας, να ανοίξωμεν τότε άλλη σελίδα αγώνος.

"Κι αν είναι να πεθάνωμεν για την Ελλάδα, θεία είναι η δάφνη".

Ο Μακάριος μίλησε για το πως έβλεπε την προσφυγή της Κύπρου στον ΟΗΕ και στον ανταποκριτή της εφημερίδος της Τουρκίας "Χουρριέτ". Είπε ότι πηγαίνοντας στον ΟΗΕ η Κύπρος θα ζητούσε βοήθεια από όλες τις χώρες και πρόσθεσε ότι με τον τρόπο αυτό απαντούσε και στις κατηγορίες των Τούρκων που τον θεωρούσαν σαν Ερυθρόν Παπά.

Είπε ο Μακάριος στη συνέντευξη του που δημοσιεύθηκε στις **21 Ιανουαρίου 1954**:

"Υφίσταται ζήτημα ενώσεως της Κύπρου με την Ελλάδα. Το διάβημα διά την Ενωσιν θα συζητηθή εις τον ΟΗΕ. Μας το υπεσχέθη ο Ελλην αντιπρόσωπος εις τα Ηνωμένα Εθνη, θα δεχθώμεν επί του προκειμένου την βοήθειαν όλων των Εθνών, είτε ανήκουν εις την Δεξιάν, είτε εις την Αριστεράν του ΟΗΕ, διότι αποτεινόμενοι εις τον διεθνή Οργανισμόν απευθυνόμεθα προς τα Εθνη όλου του κόσμου. Εάν η Ρωσσία μόνη ανελάμβανε το ζήτημα της Ενώσεως, δεν θα το εδεχόμεθα, δεν θα δεχθώμεν ποτέ εκτός του ΟΗΕ οιανδήποτε βοήθειαν της Ρωσσίας. Με την δήλωσιν μου αυτήν απαντώ εις δημοσιεύματα του τουρκικού τύπου

με αποκαλεί "ερυθρόν παπά". Δεν είμαι κομμουνιστής,
τουναντίον είμαι αντικομμουνιστής".